

KERK-KRANT

GEOLOFGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 65

Jaargang 9, nummer 28

13 juni 2021

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

Elfde Zondag van Pasen

Vrede en alle goeds, dat wenst Gods ons vandaag toe. God zegent ons virtueel samen-zijn: in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Zaaien

Wie gezaaid heeft moet wachten. Niet passief wachten, niet niets doen. Je moet het zaadje water geven en als er onkruid opschiet dit verwijderen. Na het zaaien is dus onderhoud nodig. Maar verder heb je eigenlijk geen invloed op de ontwikkeling van het gewas. Is het ook niet zo met Gods Nieuwe Wereld?

God zaait zijn liefde onder ons. En wat kan God dan anders doen dan wachten, wachten op wat wij doen met de liefde die hij heeft rondgestrooid. Wat kunnen wij doen? Samenkomen, luisteren, bidden en zingen om gevoed te worden. Hierdoor kunnen we ons blijven inzetten voor elkaar.

Een klein zaadje kan uitgroeien tot een grote boom. Een beetje liefde doet ons en Gods Nieuwe Wereld groeien.

Laten we ons volstromen met Gods liefde. Dan zal de oogst die God binnenhaalt overvloedig zijn.

René Hornikx

***Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl
Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/***

Eerste Lezing: Ezechiël 17,22-24

Durven we geloven dat een klein zaadje iets heel groots kan worden?

Zo spreekt de Heer God: 'Ikzelf zal uit de top van een hoge ceder een takje nemen en dat in de grond zetten; van de bovenste scheuten zal Ik een twijgje plukken en Ikzelf zal het planten op een hoog oprijzende berg; op de hoge bergen van Israël zal Ik het planten. Het zal loten voortbrengen, vrucht vormen en een prachtige ceder worden.

Daaronder zullen allerlei soorten vogels nestelen; in de schaduw van zijn takken zullen ze nestelen. Dan zullen alle bomen in het veld erkennen dat Ik, Jahwe, een hoge boom vernederd en een lage boom verheven heb, en dat Ik een sappige boom heb doen verdorren en een dorre boom tot bloei gebracht heb; Ik, de Heer, heb het gezegd en Ik zal het doen.'

Vraag: Durf je dat -altijd- geloven?

Evangelie: Marcus 4,26-34

Durven we onvoorwaardelijk vertrouwen op groeikracht?

En verder: 'Het gaat met het Rijk Gods als met een man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad en schiet op, maar hij weet niet hoe. Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort, eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeide graan in de aar. Zodra de vrucht het toelaat, slaat hij er de sikkel in, want het is tijd voor de oogst.'

En verder: 'Welke vergelijking kunnen we vinden voor het Rijk Gods en in welke gelijkenis zullen we het voorstellen? Het lijkt op een mosterdzaadje. Wanneer dat gezaaid wordt in de grond, is het wel het allerkleinste zaadje op aarde; maar eenmaal gezaaid, schiet het op en wordt groter dan alle tuingewassen, en het krijgt grote takken, zodat de vogels in zijn schaduw kunnen nestelen.' In vele dergelijke gelijkenissen verkondigde Hij hun zijn leer op de wijze die zij konden verstaan. Anders dan in gelijkenissen sprak Hij niet tot hen, maar eenmaal met zijn leerlingen alleen, gaf Hij van alles uitleg.

Vraag: Waar komt jouw groeikracht vandaan?

**Uit die korrels die over heel de aarde zijn uitgestrooid,
is een grote, een overvloedige oogst gegroeid.
Wij zien die oogst en wij verheugen er ons over.
Augustinus**

Overweging

Het evangelie van vandaag past erg goed bij de mooiste herinneringen die ik (en hopelijk vele anderen) als zeer jong kind al had in onze tuin. In onze moestuin had ik van mijn vader een stukje grond gekregen om er zelf iets mee te doen wat ik leuk vond. Toen al is mijn liefde voor bloemen en planten begonnen.

Ik stopte enkele gladiolenbollen en dahliaknollen in de grond en wachtte af wat er zou gebeuren. Na een aantal dagen barstte de grond open en staken enkele jonge stekjes boven de grond uit. Ik was in alle staten van opwinding en uitbundigheid. De bollen die eerst levenloos leken toen ik ze in mijn hand had, waren niet dood. Ze leven en ze groeien: hoe kan dat?

Wie heeft dat gedaan? Wat is er in de grond gebeurd? Dankbaarheid vervulde mij. Deze eerste levenservaring zal ik nooit meer vergeten.

De bijbel is vol met wonderlijke ervaringen die niet verklaard kunnen worden. Het evangelieverhaal van vandaag is hoopvol en optimistisch. Het geduld van de boer, die het zaad uitstrooit en daarna rustig gaat slapen en de volgende dag weer opstaat, is voldoende. Laat het maar gebeuren. Ga geen abnormale dingen doen om dat proces te beïnvloeden. Het gaat vanzelf.

De boer loopt ook niet de hele dag te controleren hoe het met het zaad gaat. (Als kind liep ik natuurlijk wel de hele dag door te controleren). De aarde brengt zelf haar vruchten voort. Zonder menselijk toedoen ontkiemt het zaad.

Wij als gelovigen mogen zeggen: God bewerkt een wonder in de grond. De mens moge dit respecteren en dankbaar zijn. Deze gelijkenis bevrijdt ons van de druk om zelf voortdurend overal bovenop te zitten en alles te controleren. Het is een kwestie van loslaten in vertrouwen. Alles gebeurt gewoon.

Een nieuwe vraag is: Hoe zit het met onze verantwoordelijkheid als medewerkers van Gods koninkrijk op aarde? Wij zijn zowel de zaaier als het zaad. Jezus heeft in zijn leven laten zien wat wij kunnen zaaien: Zijn liefde voor de mens, zijn zorg voor de mens, zijn betrokkenheid bij verdriet, zijn inzet voor de vrede. Heel concreet gezegd: De acht zaligsprekingen zijn het zaad voor ons om uit te strooien.

De essentie van het Marcus-evangelie is: God bewerkt in het verborgene het heil van de mens. Onder de schijn van het kleine en nietige gaat het grote mysterie van Gods redding schuil.

Een prachtig gedicht van Ida Gerhardt verdiept het evangelie van vandaag.

Pasen

Een diep verdriet dat ons is aangedaan
Kan soms, na bittere tranen, onverwacht
Gelenigd zijn. Ik kwam langs Zalk gegaan,
Op Paasmorgen, zeer vroeg nog op den dag,
Waar onderdijks een stukje moestuin lag,
Met boerse Primula's verfraaid,
Zag ik, zondags getooid, een kindje staan
Het wees en wees en keek mij stralend aan.
De maartse regen had het s 'nachts gedaan :
Daar stond zijn doopnaam, in sterkers.

Dolf van der Linden osa

Gebed voor de zondag

God,
U geeft leven
en liefde ongevraagd.
U zorgt voor ons
en niemand gaat verloren.
Open ons hart
om uw Woord te ontvangen.
We zullen het met liefde voeden.
Zo groeit onze wereld
tot een plaats waar iedereen kan wonen.
God, we vragen het U in naam van Jezus,
voor vandaag en alle dagen van ons leven.

Amen.

Het leven gewogen(deel 4)

Wanneer je de website van Enzo Bianchi opent, dan kunt je rijkelijk inzicht krijgen in zijn leven. Hij is een zeer bekend Bijbelkenner. Je ziet dan ook de vele boeken die hij geschreven heeft, niet alleen over Bijbelse onderwerpen maar ook die het leven beschrijven in allerlei situaties zoals het zich kan voltrekken.

Vele jaren legde hij in het blad van het Vaticaan *L'Osservatore Romano* de lezingen van de zondagen uit. Voor Enzo Bianchi is het lezen een uiterst belangrijke activiteit in zijn ouderdom.

Ouderen hebben de mogelijkheid alles wat het innerlijk leven kan voeden door te lezen te doen opbloeien en te versterken. Ook goed uitgekozen films of televisieprogramma's kunnen ons geestelijk verdiepen. De tijd die wij nu hebben, is geen toestand van passiviteit maar een kans om dankbaar en rustig nog onbekende werelden te onderzoeken.

Rembrandt, een expert in het schilderen van het verouderingsproces, waarbij de blik van de oudere op oneindig staat of op het verleden is gericht, slaagt erin het lezen als een karakteristieke bezigheid met de oude dag te verbinden. Of hij nu de apostel Paulus en Petrus of de evangelist Mattheus portretteert, ze houden altijd een boek vast, maar hun blik is naar boven gericht om te overwegen wat ze juist gelezen hebben. De gelezen tekst wordt een soort herschepping door de geest van wat er staat. Maar hun ogen rusten. Ik betrap me zelf daar ook op dat ik terwijl ik een boek openhoud in mijn handen, met mijn ogen in het oneindige staar. Het boek vertrouwt mij ideeën toe en deze groeien met mij als lezer mee. Een boek tovert tijdens het lezen andere werelden

tevoorschijn, brengt ons in contact met andere levens die we nooit zouden gekend hebben, met meesters die we nooit zouden ontmoet hebben.

Door te lezen maken we kennis met ongekende werelden en leren we onze eigen onverwachte diepten te doorgronden. Een oude vriend vertrouwde mij toe dat hij las om het hart van de wereld te horen kloppen. En een oudere kennis die niet meer naar Lourdes kon gaan zoals ze dat vroeger veel deed, zei me dat lezen op een pelgrimage lijkt. Dat klopt. Een boek kan je beschouwen als een fontein waaraan wie dorst heeft naar kennis en wijsheid zich kan komen verkwikken, terwijl hij uit zijn eigen kleine wereld stapt.

Lezen verrijkt de hele mens.

Dolf van der Linden osa

wordt vervolgd

Meditatie

Henri Nouwen heeft vele boeken geschreven; een van die boeken heet: *365 meditaties, voor elke dag van het jaar*. Zelf gebruik ik die dagelijkse meditaties om de nieuwe dag te beginnen. Een van de gebeden daarin is mij dierbaar geworden en bid ik dagelijks.

Lieve God,
Ik wil alles zo graag onder controle hebben en
ik wil zelf bepalen wat er met mij gebeurt.
Toch weet ik dat U tegen mij zegt:
'Laat mij je bij de hand nemen en je leiden
en aanvaard dat ik van je houd
en vertrouw erop dat ik je ga brengen naar een oord
waar je diepste verlangens vervuld worden.'
Heer, open mijn hart en mijn handen
zodat ik uw liefde kan ontvangen.
Amen

Louis Mulder osa

Alleen maar zaadjes

Vannacht had ik een rare droom. Ik wandelde door het dorp en ik zag opeens een winkeltje dat ik nog nooit eerder gezien had. Op het raam stond met grote letters: *hier zijn alleen maar goede dingen te koop*. Nou, daar wilde ik wel wat meer over weten en dus ging ik naar binnen. Er was eigenlijk niets te zien in het winkeltje maar achter de toonbank zag ik een engel staan. Wat zenuwachtig vroeg ik: 'Verkoop u echt alleen maar goede dingen?' De engel zei vriendelijk: 'Ja zeker, alle goede dingen die je je maar bedenken kunt.'

Ik zei toen: 'Dan wil ik vrede op aarde, geen gepest meer in de scholen, einde aan alle oorlogen, groot en klein, einde aan alle verdeeldheid, alleen maar heel goede harmonieuze gezinnen, gelijkheid tussen alle mensen, geest van hechte saamhorigheid in het dorp.' Ik wilde nog veel meer vragen maar de engel onderbrak me en zei: 'Pardon, u begrijpt het niet helemaal, wij verkopen geen vruchten. Wij verkopen hier enkel maar zaadjes.'

(Uit: Hornikx, R., Een huis vol verhalen, 2003, blz. 32)

Vraag: Waarom worden er alleen zaden verkocht?

Bericht van Ton Tromp uit Manokwari-Sorong (bezorgd door Anita van der Kam)

Een mooi voorbeeld van hoe een zaadje kan uitgroeien tot een boom, vind ik de missiepost Manokwari-Sorong op Papoea. Van een rieten hutje op palen met daarin twee jonge paters augustijnen tot diverse internaten voor veelbelovende scholieren. Maar zelfs de krachtigste boom heeft af en toe wat bewatering nodig. *Dit is mijn ervaring: Echt bijzonder, wat je op afstand kunt doen voor jonge mensen op Papoea.*

Tijdens de expositie van mijn tekenwerk in het verzorgingshuis Vitalis Engelsbergen, vorig jaar, mocht ik een aantal tekeningen verkopen voor het goede doel. De opbrengst is overgemaakt op de rekening van SAS (*Stichting Augustinianum Sorong*). Omdat ik heb ervaren hoe belangrijk 'creatief bezig zijn' is voor je ontwikkeling, heb ik ze vriendelijk gevraagd om dit bedrag te besteden aan tekenmateriaal voor de leerlingen. De spontane reacties van de penningmeester van SAS en van onze voorzitter Harry Meelen waren al geweldig. Maar heel onverwacht kwam er ook een hartverwarmende mail van Anton Tromp die u hieronder kunt lezen.

Logo van de Stichting Augustinianum Sorong

Anita van der Kam

7 maart 2021

Het heeft door omstandigheden (covid19, internetproblemen, sterfgeval) maanden geduurd voordat ik je hierbij een bedankje stuur voor je goede gaven voor tekenmateriaal voor de schoolkinderen hier op onze internaten. Ik was onder de indruk van de ragfijne tekeningen die je liet zien, mooi door hun eenvoud. Prachtig en om trots te zijn op je talent. Natuurlijk zal ik het bedrag gebruiken om tekenmateriaal aan te schaffen voor de kinderen hier. Dat zal dan in Jakarta gekocht moeten worden, want hier in Manokwari is op dit gebied niets te krijgen, geen echt tekenpapier; een paar kleurpotloden, en dat is het dan... Er wonen augustijnen in Jakarta die ik heb gevraagd om daar eens rond te kijken. En dat is gelukt; alleen lukt het hen nog niet om een pakket, vanwege de covid, van Jakarta naar Manokwari te sturen; maar het gaat zeker gebeuren.

Binnen het Indonesische curriculum is er geen tekenles. Ook hebben we op school geen gespecialiseerde tekenleraar. Wel is er een vak 'handenarbeid' en een 'seni budaya' (cultuur). Binnen die vakken kan er ook aandacht aan tekenen gegeven worden. Hangt een beetje af van de leraar. Ook is er ieder jaar, vanuit het departement van onderwijs, een tekenwedstrijd onder de leerlingen van alle scholen in de stad over bepaalde onderwerpen. Daar blijken dan sommige leerlingen opeens ongekende talenten te hebben. We gaan er alles aan doen om de creativiteit te bevorderen!

Met hartelijke dank, en veel groeten,

Ton Tromp osa

5 mei 2021

Dit is alleen om je te melden dat eindelijk een van mijn medebroeders die in Jakarta woont allerlei spul heeft ingeslagen zodat de kinderen hier aan het tekenen kunnen slaan. De zending is onderweg van Jakarta naar Manokwari. Dat zal wel weer enige tijd duren, zeker ook door de corona perikelen. Kijken hoe lang het gaat duren... Ik kan het straks niet direct gebruiken want er is geen kind op school en/of internaat. Iedereen zit thuis en studeert online. Volgende maand is er al proefwerkweek en zal, op instructie van de Dienst van Onderwijs, iedereen wel overgaan. Half juli begint het nieuwe schooljaar weer, en of dan iedereen weer gewoon het klaslokaal in mag?? Mensen die het kunnen weten, zeggen van wel.... *We do hope so*. Over een dikke maand schrijf ik weer eens mijn halfjaarlijkse nieuwsbrief (*red: zie SAS-Papua.nl*) met meer informatie over Manokwari en de scholen hier. Het ga je goed, blijf gezond, en groeten aan de Augustinusgemeenschap. Met hartelijke groeten,

Ton Tromp osa

Hervatten van de vieringen

Voor **zondag 20 juni a.s.** hebben we pas een paar aanmeldingen. Kerkbezoekers kunnen zich dus nog aanmelden en mensen die nog niet geweest zijn, hebben voorrang. Uw bericht liefst voor **woensdag 16 juni a.s.** via mail: cjm.piscaer@gmail.com of telefoon 040-2262808 (Carla Piscaer) / 06-50237483 (Jacques de Klerk).

In de kapel kunnen we met ca. 30 personen deelnemen aan de vieringen. Bij binnenkomst wordt u een plaats aangewezen.

Wellicht ten overvloede nog even de RIVM-regels waaraan we ons hebben te houden:

- Kom binnen met een mondkapje, dit mag afgezet wanneer u gaat zitten
- Desinfecteer uw handen bij binnenkomst en schud geen handen
- Blijf thuis bij milde verkoudheidsklachten als hoesten e.d. en als huisgenoten koorts hebben
- Hoest of nies in de elleboog
- Houd 1,5 meter afstand.
- Na afloop van de viering graag het terrein verlaten.

Kom alleen naar Glorieux als u een bevestigingsbericht hebt gekregen!

Hoop in honderd woorden

Ik hoop dat alle mensen geluk vinden.
Hoop richt zich op de toekomst
op wat voor me ligt,
verder dan ik kan waarnemen.

Hoop is voorbij de horizon verankerd.
Daarom blijf ik
gaan in de richting van de horizon
die steeds verder wijkt.

Hoop is dichtbij
verankerd in mijn ziel.
Ik wil geluk vinden in mijn leven
omwille van de ander.

Hoop ontstaat
waar ik met mensen samen ben
en dromen droom
en wij vertellen.

Hoop wordt geboren
uit pijn en verdriet.
Zij nodigen me in de verte te kijken.
Aan de horizon gloort nieuw licht,

en
nieuwe hoop op een leven
in vrede, gevuld met liefde
en gedeeld in vreugde.

Zending

We gaan hier vandaan,
om liefde te zaaien.
We gaan terug naar de plaats waar we wonen
om wat er groeit, te verzorgen.

Moge onze liefde
voedsel zijn voor allen die we komende week ontmoeten.
Moge zo Gods Nieuwe Wereld vorm krijgen.

Hiertoe zegene ons die God en Goed is:
In de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.